

SPECTACOLE

Școala femeilor de Molière

Oana BORȘ

*Spre victoria
feminității*

După montarea piesei lui Tennessee Williams, "Lungul drum al zilei către noapte", pe scena Teatrului Nottara, abordată în registrul realismului psihologic al textului, regizorul Alexandru Dabija realizează "Școala femeilor" de Molière la Teatrul Mic, demonstrând încă odată interesul său pentru diversitatea tematică și varietatea universurilor dramatice - de la Shakespeare la Arghezi, de la texte germane de cabaret la Mihail Sebastian.

Aici, preocupat în special de plastica și rafinamentul imaginii scenice - ca element cu impact puternic asupra

publicului - regizorul eliberează spațiul dând astfel un plus de consistență gestului și mișcării, încărcătură cuvântului, reduce numărul obiectelor, transformă lumina într-o prezență de sine stătătoare cu rol potențator. Perdele de tul și alternanța lumini/umbre transformă scena într-un spațiu al iluziei în care se baricadează eroul principal - Arnolf, un univers în care se ignoră adevărul și în care idealul acestuia de feminitate este întruchipat de imaginea păpușii pe care bătrânul o poartă în permanență într-un coș de răchită.

Alexandru Dabija aduce pe scenă - într-o construcție de canon - șase personaje feminine ce o întruchipează pe râvnita Agnes, cu tipologii diferite, de la candoare la sarcasm. Utopia lui Arnolf, utopia preceptelor sale este învinsă de ironia regizorului, care, cu zâmbet puțin perfid, lasă iubirea să învingă, învingând, în fapt, femeia.

Costumele (Irina Solomon și Dragoș Buhagiar) au vag iz de epocă pe alb-negru, contribuind cu propria lor ironie, la tonul spectacolului, la unitatea sa.

